

La Parra

L'Esquirol

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: L'Esquirol
Emplaçament Pel camí que surt a ma esquerra del pk 18 de la carretera C-153.
Alçada: 728 m

Coordenades:

Latitud: 42.04815
Longitud: 2.37001
UTM Est (X): 447865
UTM Nord (Y): 4655314

Classificació

Número de fitxa 08254-96
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPA.: 22691.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08254A009000210000KJ
Fitxes associades:
Font dels Canons
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 15/03/2017 - 01:00

Descripció

Gran masia pairal de planta rectangular, que consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és de teula àrab, a quatre vessants. La façana es troba orientada a ponent.

El portal es troba descentrat del cos de la casa.

Les finestres són de pedra treballada, de disposició regular.

Presenta cossos annexos de planta baixa.

Al sector de ponent, sobresurt una petita capella annexada al mas, coberta a una sola vessant i l'absis de planta semicircular; presenta un portal orientat a migdia, amb la llinda datada (1850), i al damunt un petit òcul. És dedicada a la Mare de Déu de la Gràcia.

Al sector nord, a nivell del primer i segon pis, sobresurten unes galeries sostingudes per pilars. Sota les galeries, a planta baixa, hi ha un gros portal d'arc rebaixat.

Els murs són de pedra lligada amb morter de calç, arrebossats, amb pedres cantoneres.

A pocs metres de la casa, encara es conserva l'estructura de l'antiga capella de Sant Sebastià de la Parra, apujada quan es va convertir en la cabana o caseta del pastor. És construïda amb pedra treballada rectangular lligada amb morter de calç.

Observacions:

Element inclòs al Catàleg de masies i cases rurals del POUM 2008: M101.

Història

Les referències més antigues de la masia són del segle XII. Va ser residència de cavallers i donzelles entre els segles XII i XV.

Segons consta a la documentació, al segle XVI el mas tenia una capella dedicada a Sant Sebastià, i la seva conservació anava a càrrec dels seus propietaris. Va deixar de tenir culte abans de l'any 1878.

Al segle XIX la masia va ser objecte d'obres de reforma i ampliació. L'any 1850 es va construir la capella, que segons la bibliografia és dedicada a la Mare de Déu de Gràcia.

Bibliografia

FENOY, E.; PANADÈS, J. (2007). Catàleg de masies i cases rurals. Inventari d'edificacions en sòl no urbanitzable. POUM. L'Esquirol: Ajuntament de L'Esquirol.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1992). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (L'Esquirol).

PARÉS i GANYET, Q. (1976) La Despoblació rural i les masies del Collsacabra: seguit de divisió de la comarca en zones relació de cases de pagès i altres dades. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 213.

PLADEVALL, A.; COLL, F.X.; SERRA, A. (2002) Història de la parròquia i poble de Santa Maria de Corcó. L'Esquirol: Parròquia de Santa Maria de Corcó, p. 89.

